

la humanitat

Fundador Lluís Companys

L'Esquerra, que portà la República i la llibertat a Catalunya, i que les defensà amb les armes, cal que sigui de bell nou, el Partit que alliberi el nostre poble...

Núm. 10, 11 i 12 - Tercera Epoca - PORTANTVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - Abril, maig i juny de 1960. MEXIC, D. F.

Registrado en la Dirección General de Correos, como correspondencia de 2a. clase, oficio Núm. 8682/9485 del 23 de mayo de 1960

EL PRESIDENT, A WASHINGTON

EDITORIAL

Perquè l'Esquerra és un partit de liberals, la seva democràcia interna no ha tingut mai la centralització que plau a altres partits. Però, sempre ha mantingut una disciplina estricta en totes les manifestacions externes i en tots els problemes fonamentals.

L'Esquerra fou sempre un partit governamental. Un mes després de constituïda ja formava el nucli del Govern de Catalunya. L'Estatut, que és la més important conquesta política del catalanisme, és principalment obra de l'Esquerra i, per això, també és major la responsabilitat dels homes d'Esquerra en mantenir, respectar i complir la Llei bàsica del recobriment de l'autonomia de Catalunya. Els militants de l'Esquerra, àdhuc quan han cregut aquest Estatut superat i arribada l'hora de recobrar amb més cabal plenitud les nostres llibertats, no han acceptat mai cap compromís que minimitzés les facultats reconegudes per la República espanyola a la Generalitat de Catalunya. A l'entorn d'aquests principis la unitat de l'Esquerra ha estat sempre invulnerable, malgrat que els militants dispersos, a dintre i a fora de Catalunya, no han pogut actuar, des del 1939, per mitjà dels òrgans regulars del partit. Aquesta mateixa dispersió ha fet cada vegada més difícil la funció permanent del Consell Executiu, que és l'òrgan suprem de direcció. Circumstàncies de força major han obligat a improvisar organismes provisionals i a acceptar interinats i delegacions, però els membres del Consell Executiu, que resideixen en tres continents, mai no han renunciat a les seves funcions ni han desertat del seu lloc ni del seu deure. Conserven com un dipòsit irrenunciable la responsabilitat de mantenir la disciplina en allò que és essencial. I ara més que mai, quan Catalunya es redreça i els nostres militants esperonen la consciència nacional amb una nova fe, és essencial que l'Esquerra es mantingui unida, lleial a les nostres Institucions i a la representació encarnada en el President.

La dispersió i el temps han creat un malentès o una desviació, que és necessari superar generosament i de bell nou cal refer la línia tradicional de l'Esquerra, la de les grans victòries electorals, la del front únic de cara a Espanya; l'Esquerra que sempre ha reservat el darrer mot al President de Catalunya en la política exterior, tot i que ha sotmès la conducta política del President, com a militant, al judici intern, lliure i democràtic, dels òrgans del Partit.

Tots els militants som iguals i gaudim del mateix dret en el partit, però no tots tenim la mateixa responsabilitat. La de cadascú és major o menor segons els honors i la confiança que va merèixer dels electors a Catalunya. Els drets són els mateixos, però els deures són més feixucs per uns que no pas pels altres. I el nucli més nombrós dels més carregats d'obligacions i de responsabilitats, de tots els que hi ha escampats pel món amb llibertat per a actuar, resideix ara a Mèxic; per això l'Esquerra Republicana de Mèxic prengué la iniciativa de plantejar el problema de la disciplina del partit, amb la confiança de que seria resolt pels membres de l'Executiu, als quals pertoca aquesta resolució.

Ens plau l'acord pres pel Consell Executiu elegit a Catalunya, amb el Secretari Antoni Escofet, elegit també de Catalunya estant, i ens plau perquè, a l'enssem que mantén la unitat orgànica sota la responsabilitat del Directori i la vigilància del Secretari del mateix Consell, respecta la lliure determinació de l'Esquerra a Catalunya, i té molt present la importància que, pel seu nombre i pel veïnatge amb la frontera, cal reconèixer als militants que resideixen a França, l'actuació dels quals, en contacte amb els de Catalunya, serà dirigida per un Consell amb un Vocal Executiu i coordinada amb la de tots els residents a Amèrica per mitjà d'un altre Consell que residirà a Mèxic, perquè en aquest país tindrà una llibertat d'acció que no tindria en cap dels que tenen reconegut el govern de Madrid. Cal remarcar que aquests Consells són mandatari directament nomenats pel Directori i no pas per un Secretari General interí, com era el que actuava a França.

Ningú no podrà negar de bona fe l'autoritat dels que signen aquest acord, que representen la voluntat lliurement manifestada en el nostre darrer Congrés Nacional celebrat a Catalunya.

Agraïm als membres del Consell Executiu i al seu Secretari que hagin fet esment de l'acord de l'Assamblea General Extraordinària del nostre partit a Mèxic, reunida el 5 de març proppassat, i els felicitem per l'encert de la seva clara i terminant resolució, que tots els militants estem obligats a acatar. Per a nosaltres aquest acord clou un dissortat període de confusió i d'irresponsabilitat, que cal oblidar per a sempre més sense ressentiment i reprendre la tasca d'orientació i ajut al nostre poble en la lluita per al recobriment de les nostres llibertats.

LA SEVA ARRIBADA A MÈXIC.—ENTREVISTES POLITIQUES.—EL PRESIDENT, A L'ORFEÓ CATALÀ, INFORMA ALS CATALANS DE LA SEVA VISITA ALS ESTATS UNITS

El diumenge dia 15 de maig, a les quatre de la tarda, arribava a Mèxic, procedent dels Estats Units, el Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Josep Tarradellas.

Una multitud de catalans —entre els quals hi havia les representacions oficials de l'Ambaixada de la República Espanyola, dels bascos i dels gallecs— s'havia congregat al camp d'aviació.

Se sabia, extraoficialment, que el President de Catalunya, exiliat a París, havia estat cridat a Washington, i això, com és natural, despertà entre la nostra gent més interès en anar-lo a rebre.

Abundaven les cares alegres i els pronòstics optimistes.

Se sentien comentaris com aquests:

—Aquesta entrevista de Tarradellas amb alts personatges del govern nord-americà, vol dir que els Estats Units potser pensen canviar de rumb en la seva política internacional.

—Sigui com sigui, evidencia que Catalunya va recobrant cada dia més el seu prestigi i la seva personalitat nacional.

Pocs minuts després de l'hora anunciada, aterrava l'avió. A l'instant, entre els viatgers que anaven descendint, es destacà la figura altiva i baronívola del President Tarradellas, el qual, satisfet i somrient, saludava amb la mà tot l'aplec de patriotes que havien anat a retre-li la salutació de benvinguda.

El primer d'abraçar-lo, al peu de l'escala, fou Antoni Ma. Sbert que, junt

A tots els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya

Els membres del Consell Executiu d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyors Josep Andreu i Abelló, Carles Pi-Sunyer, Miquel Santaló i Parvorell i Josep Tarradellas, elegits per aclamació al darrer Congrés Nacional reunit a Barcelona l'any 1938.

ATÈS l'acord de l'Assamblea General Extraordinària d'E. R. C. a Mèxic del 5 de març d'enguany i les adhesions rebudes a dit acord, de diverses organitzacions del Partit a Catalunya i a l'Exili, de la Majoria del Parlament Català, dels Diputats a les Corts de la República i dels Ex-Consellers de la Generalitat, amb una sola excepció.

Per tal de mantenir la fidelitat als nostres Principis Bàsics i la continuïtat dels ideals dels nostres Presidents Francesc Macià i Lluís Companys.

HEM ACORDAT, per majoria absoluta dels cinc membres que constitueixen l'esmentat Consell Executiu:

- 1.—Requerir al senyor Antoni Escofet i Mercè, Secretari del Consell Executiu, elegit també a Barcelona, en la mateixa data, per tal que reprengui les seves funcions.
- 2.—Autoritzar el mateix Secretari del Consell per a coordinar i cooperar amb les organitzacions del Partit a Catalunya.
- 3.—Autoritzar així mateix al Secretari per a constituir un Consell a Europa i un altre a Amèrica, els quals coordinaran, en els territoris de la seva jurisdicció, els organismes i delegacions del Partit. Els organismes i delegacions constituïts en altres Continents, es coordinaran amb el Consell resident més proper.
- 4.—El Secretari del Consell Executiu assumirà, d'acord amb aquest, la Direcció del Partit i comunicarà els nomenaments que s'escaiguin, delegant la seva representació en un Vocal Executiu, a proposta del Consell corresponent, amb residència a França i a Mèxic.

PER TANT, cessen en les funcions que interinament exercien, els senyors Joaquim Dardalló, Miquel Guinart, Joan Sauret i Antoni Xirau, per a les quals varen ésser designats a França des de l'any 1954.

D'aquests acords, així com de la seva actuació, el Consell Executiu en donarà compte en el primer Congrés Nacional del Partit que es reuneixi a Catalunya.

Juny del 1960.